Woensdag, 24 Maart 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 8859

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2,—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Verwoede strijd in Zuid-Tunis.

Duitsers sluiten grotendeels de opening in de Mareth-linie.

Ook tegenaanvallen van Rommels troepen tegen Noordamerikanen.

Churchill heeft vertrouwen in de einduitslag.

DE CAMPAGNE OM DE AS UIT TUNIS TE VERDRIJVEN.

Oscar Leiding seint uit New York:
De Geallieerde strategie in Noord-Afrika schijnt te zijn om de as in twee of drie groepen te verdelen. Generaal Montgomery, die de methode volgt, welke hij bij El Alamein gebruikte, tracht door te breken nabij de kust waardoor hij het deel van de Marethlinie dat meer het land in ligt zou afsnijden. Een arm van zijn leger tracht achter de gehele linie te komen, terwijl de Noordamerikanen verder naar het Noorden pogen hun wig dichter naar de kust te drijven.

De Britse radio-omroep zeide, dat de Britse flankbeweging door Rommel verwacht was en dat hij hieraan het hoofd bood op 16 kilometer ten Zuiden van El Hamma, waar hij krachtige stellingen aanlegde met verdedigde mijnenvelden, tankvallen en samentrekkingen van troepen en machinegeweernesten. Montgomery's aanval langs de kust ging door een moeilijk te passeren Wadi, die verdedigd werd door een ingewikkeld loopgravensysteem en machinegeweerposten. Deze moesten alle worden opgeruimd. Deze hindernis is evenwel gepasseerd en naar men zegt vallen de Britten thans een krachtig bezette heuvelreeks aan (New York, (AP) 23.3).

Op een meer Noordelijk gelegen weg naar de zee drongen Noordamerikaanse eenheden voort voorbij Maknassy naar Mezzouna, op 20 kilometer ten Oosten ervan. Hier hebben de Duitsers een belangrijk vliegveld. Verkenningseenheden vonden het gebied van Maknassy vol mijnen, maar kwamen door de hindernissen heen en ruimden de ondervonden weerstand op. De verdediging van de as was veel minder dan verwacht was. (Met de Noordamerikaanse strijdkrachten in Tunis, (AP) 23.3).

BRITTEN HEROVEREN NEFSA IN NOORD-TUNIS.

Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika, dat het Britse 1ste leger het station van Nefsa heroverde.

Deze plaats ligt op 75 kilometer ten Westen van Bizerte en 3 kilometer van de belangrijke heuvelstelling Djebel Aboid. Het bericht maakte bekend, dat de Britten gisteren het station verloren.

Ook werd gemeld, dat het Britse 8ste leger in het Zuiden van Tunis de Mareth-linie doorbrak in het meest Noordelijk deel van dat fortificaties-systeem en thans vooruitstroomt (Londen, (AP) 23.3).

ACHTSTE LEGER DWARS DOOR DE MARETH-LINIE.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika maakte bekend, dat het Britse achtste leger zich een weg gebaand heeft door de stellingen des vijands in de Mareth-linie.

Duitse tanks deden intussen een tegenaanval tegen de Noordamerikaanse strijdkrachten in het gebied van El Guettar en ten Zuid-Westen van Maknassy, waarvan de val eerder op de dag werd bekend gemaakt. Het Britse succes met het slaan van een bres door de Mareth-linie kwam, terwijl Rommels positie daar bedreigd werd van een andere zijde door een strijdmacht, welke in een wijde boog rond het einde van het verdedigingsstelsel diep het land introk en zich er thans vele kilometers binnen bevindt (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 23.3).

DE DUITSE TEGENAANVAL BIJ EL GUETTAR.

Harold Boyle, die zich bij de Noordamerikaanse strijdkrachten in Tunis bevindt, seinde Dinsdag 8.30 uur (4 uur Curaçaose tijd): Duitse pantserstrijdkrachten openden een krachtige aanval tegen de Noordamerikaanse troepen op 10 kilometer ten Zuid-Oosten van El Guettar. Deze aanval kwam hedenmorgen om 6.30 uur en tegelijk werd een afleidingsaanval ondernomen te Hadjeb el Aïoun, op 55 kilometer ten Noord-Oosten van Sbeitla in het gebied van de Faid-pas.

In de aanval bij El Guettar langs de spoorlijn tussen Gabès en Gafsa wierpen de Duitsers hun tankeenheden in de strijd bij een wanhopige poging om de Westelijke muur van de Geallieerde strijdkrachten stuk te slaan. Want deze drukte tegen hun doorgang tussen de bergen en de zee.

DUITSERS GEVEN VERLIES VAN MAKNASSY TOE.

De Duitse radio zeide, dat volgens het Internationale Nieuwsbureau de Noordamerikaanse troepen ten Oosten van Maknassy in Tunis zijn doorgedrongen. Het agentschap beweerde evenwel, dat zij tot staan zijn gebracht op een niet nader genoemd punt.

ACHTSTE LEGER OP 20 KILOMETER VAN GABÈS.

Volgens Radio-Algiers bevinden de meest vooruitgeschoven eenheden an het achtste leger zich thans op ongeveer 20 kilometer van Gabès. Gabès is de voornaamste Tunische haven, welke Rommel ter beschikking staat. Naar men zegt wordt een belangrijk kruispunt van wegen nabij Gabès voortdurend bestookt door de Noordamerikaanse en Britse luchtstrijdkrachten op 40 kilometer achter de Marethlinie.

Na een bres geslagen te hebben in het Noordelijk deel van de Marethlinie stort het achtste leger zich door de opening in de richting van Gabès. Rommels strijdkrachten bieden verwoed weerstand, doch kunnen de bestoking van het achtste leger niet weerstaan. De doorbraak vond plaats bij de stad Zarat op ongeveer 10 kilometer ten Noord-Westen van Mareth en werd door Britse troepen volbracht in de felste gevechten van de Afrikaanse campagne.

De radio van Algiers maakte voorts nog bekend, dat de Noordamerikanen eveneens voortgang gemaakt hebben in hun opmars van Maknassy uit, teneinde samen met het achste leger den vijdan stuk te persen. Hierbij werden grote verliezen aan den vijand toegebracht. (Londen, (AP) 24.3).

GESLAAGDE DUITSE TEGENAANVAL BIJ MARETH-LINIE.

Premier Winston Spencer Churchill deelde voor het Lagerhuis mede, dat de Duitsers door een tegenaanval het grootste deel van de bres, die door het achtste leger in de Mareth-linies geslagen was, hebben gesloten. De voornaamste verdedigingslinie van de as — zo zeide Churchill — is thans grotendeels hersteld. Aan het einde van zijn zeer korte verklaring over de slag zeide de Premier: „Ik wens niet, dat de hoop op een gemakkelijke overwinning aangemoedigd worde. Van de andere kant heb ik een groot vertrouwen in de einduitslag".

Churchill zeide nog, dat zijn inlichtingen later kwamen dan die beschikbaar zijn aan de pers en de radio (Londen, (AP) 24.3).

U.S.A.-TROEPEN SLAAN DUITSE TEGENAANVAL AF.

Berichten van het Tunische front delen mede, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten van Luitenant-Generaal George S. Patton Jr. stand hielden onder een hevige Duitse tegenaanval aan het front van Maknassy en El Guettar. Hierbij werden 30 vijandelijke tanks buiten gevecht gesteld (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 24.3).

ABADIE VERVANGT RIGAUD IN GIRAUD-REGERING.

Dr. Jules Abadie, een der meest vooraanstaande chirurgen van Noord-Afrika, betrok de post van Secretaris van Binnenlandse Zaken in opvolging van den pro-Vichyman Jean Rigaud, die de vorige week werd afgezet als gevolg van de druk der Degaullisten. **Abadie is aanhanger van De Gaulle.** Zijn echtgenote is Jodin. Hij heeft het toezicht over de Politie en draagt zorg voor de binnenlandse orde in zijn nieuwe betrekking (Algiers, (AP) 23.3).

SITUATIE IN FRANS GUYANA.

Uit Washington wordt den Gouvernementspersdienst gemeld:

Kolonel Albert Jean Paul Lebel is te Cayenne, de hoofdstad van Frans Guyana, aangekomen als vertegenwoordiger van Generaal Giraud tot de aankomst van den Heer Rapenne uit Afrika,

Rapenne is reeds onderweg en zal arriveren voor de aankomst van Maurice Bertaut, die Generaal De Gaulle vertegenwoordigt.

Intussen is de Heer Collat door De Gaulle aangewezen als tijdelijk Gouverneur (tot de komst van Bertaut), en over diens verhouding tot Kolonel Lebel is niets bekend. Luitenant-Kolonel Vanègue, de Militaire Commandant van Frans Guyana, die op de hand van Giraud is gelooft de situatie in de hand te hebben. Lebel, die uit Washington komt heeft verklaard daar verzekering te hebben ontvangen, dat een schip met voedsel en andere hulp zal worden gezonden.

TOESTAND VAN DEN PAUS.

Een Stefani-bericht uit Rome deelde mede, dat Zijne Heiligheid in Zijn vertrekken moet blijven door een lichte aanval van griep, welke Hij sedert Zondag heeft. Zijn toestand zou bevredigend zijn. Particuliere en publieke audiënties zijn heden en morgen afgelast (Bern, (AP) 23.3).

UITVAART CARDINAAL HINSLEY.

Een plechtige Requiem-mis werd voor wijlen Arthur Cardinaal Hinsley opgedragen in de Cathedraal van Westminster, bijgewoond door de Kerkelijke Overheid in Engeland.

Aartsbisschop Francis J. Spellman van New Lork was een van de vijf Aartsbisschoppen, die de absoute verrichtten. Meer dan 6000 mensen bezetten de grote Cathedraal, welke door kaarsen verlicht was. Een gelijk aantal stond nog buiten geschaard tegenover de katafalk (Londen, (AP) 23.3).

ROOSEVELT GEHEEL HERSTELD.

President Franklin D. Roosevelt, die meer dan een week lang door een kou gedwongen werd rust te nemen, verscheen weer in zijn kantoor en hield zich aan de afspraken. Zegslieden van het Witte Huis zeiden, dat hij blijkbaar geheel hersteld is (Washington, (AP) 23.3).

ROOSEVELT OVER GEBRUIK VAN GIFGAS DOOR JAPAN.

Op een persconferentie zeide President Franklin D. Roosevelt, dat hij de berichten uit Tsjungking zou nagaan volgens welke Japan wederom gifgas in de strijd tegen de Chinezen heeft gebruikt. De President zeide deze berichten niet te hebben gehoord. In Juni van het vorig jaar haalde President Roosevelt officiële berichten aan volgens welke Japan zijn toevlucht had genomen tot de gasoorlog. Roosevelt zeide toen, dat elke herhaling daarvan zou worden beschouwd als gericht tegen de Verenigde Staten van Noord-Amerika en dat tegenmaatregelen van gelijke soort en in volle mate zouden worden toegepast (Washington, (AP) 23.3).

CHURCHILL BIJ DEN KONING.

Premier Winston S. Churchill werd op audiëntie ontvangen door den Koning in het Buckingham Paleis. Hij bleef er het noenmaal gebruiken (Londen, (AP) 23.3).

DUITSE „KORTZICHTIGHEID".

Radio-Rome zeide, dat Duitse soldaten, die „blijkbaar aan kortzichtigheid leden" vuurden op Siciliaanse vissersboten, omdat zij deze aanzagen voor de voorhoede van een invasie-vloot (Londen, (AP) 23.3).

KNOX OVER MARTINIQUE.

Op een persconferentie vroeg men aan den Noordamerikaansen Secretaris van Marine Frank Knox over de situatie op Martinique. Hij antwoordde, dat de zaken er „een weinig stroef lopen" doordat geen vooraden meer uit de Verenigde Staten van Noord-Amerika komen „Er heerst een plaatselijke verbolgenheid over de toestand: een gebelgdheid ten opzichte van Admiraal Robert, omdat hij zo koppig is."

Over de situatie in de Stille Oceaan zeide Knox, dat die kalm is, maar „dit zou een kalmte kunnen zijn, die aan de storm voorafgaat."

De Secretaris had geen commentaar te leveren over de vordering van de anti-duikbotenoorlog in de Atlantische Oceaan (Washington, (AP) 23.3).

Het nieuws van vandaag.

Generaal Bernard Law Montgomery brak in zijn groot offensief door de Mareth-linie heen, terwijl een arm van zijn leger rond het einde van de linie diep het land in trok om zo het gehele verdedigingsstelsel in gevaar te brengen. Uit het Westen vielen de Noordamerikaanse en Franse strijdkrachten aan, teneinde zo mogelijk de doorgang van den vijand langs de kust door te snijden. De Duitsers hebben gisteren nu tegen al deze drie Geallieerde groepen tegenaanvallen ingezet. Hierbij slaagden zij erin om 1) de bres, welke het achtste leger in de Mareth-linie geslagen had, grotendeels te sluiten; 2) de opmars van de troepen rond het einde van de Marethlinie te vertragen en 3) de Noordamerikanen in hun opmars te stuiten (blz. 1).

De Fransen, die vlak ten Noorden van het Sjott Djerid opereren, maken nog voortgang. Aan het gehele Zuidelijke Tunische front wordt thans fel gevochten om een beslissing te forceren en volgens het Gelieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika lijden de troepen van Rommel hierbij ernstige verliezen (blz. 1)

Premier Winston S. Churchill, die in het Lagerhuis waarschuwde tegen de hoop, dat de overwinning gemakkelijk behaald zal worden, sprak evenwel zijn vertrouwen uit in de einduitslag (blz. 1).

In Rusland is het front meer stabiel geworden. De Russen maken nog wel voortgang langs de spoorlijn van Vyazma naar Smolensk en veroverden enkele plaatsen. In de omgeving van Belgorod werd een convooi van Duitse vrachtwagens door Russische tanks vernietigd (blz. 3).

Geen belangrijke bombardementen werden in West-Europa in de afgelopen nacht uitgevoerd. De vijandelijke spoorwegobjecten in Frankrijk en Duitsland werden bestookt en mijnen werden gelegd in de vijandelijke wateren. Hedenmorgen trokken vliegtuigen van de wederzijdse partijen over het Engelse Kanaal om aanvallen te doen op kustplaatsen (blz. 3).

In de Verenigde Staten van Noord-Amerika begint men op aanstaande Maandag met het rantsoeneren van vlees, een der voedselartikelen, die het meest in de smaak zijn bij de Noordamerikanen. Men brengt het offer echter zonder veel tegensputteren. Het is deze bewonderenswaardige houding van het Noordamerikaanse volk in oorlog, die in het hoofdartikel van heden besproken wordt. Het is de eenheid ten aanzien van het behalen der volledige overwinning.

Een reisverslag uit Colombia, welk land ook de reizende Noordamerikaanse Vice-President Henry Wallace na zijn bezoek aan Chili (blz. 3) zal aandoen, publiceeren wij op blz. 4.

Wat denken de Verenigde Staten?

Het is gemakkelijk deze vraag te stellen.

Het is moeilijk haar te beantwoorden.

Het is echter even moeilijk de vraag te beantwoorden „Wat denkt Nederland". Nederland heeft 8 millioen inwoners. De Verenigde Staten hebben er 130 millioen. Het is dus begrijpelijk, dat men in het algemeen niet van een Noordamerikaanse opvatting kan spreken, doch dat er talrijke verschillende storingen zijn, die in haar verscheidenheid toch weer een eenheid vormen. En eenheid bestaat er. Absolute eenheid.

Het volk van de Verenigde Staten wil de oorlog winnen. Het is een van de merkwaardigste verschijnselen met welk een lankmoedigheid dit volk dit gemeenschappelijke doel als iets van zelfsprekends aanvaard heeft. Er is niet alleen de wil te overwinnen; er is ook de vaste overtuiging dat de Verenigde Staten de oorlog zullen winnen. Dit is geen gevolg van onderschatting van den vijand of van oppervlakkig denken. Neen, deze overtuiging heeft een diepere achtergrond. Het volk weet, dat de Verenigde Staten bereid en vastbesloten zijn om die offers van persoonlijke en materiële aard te brengen, die nodig zijn om de krijg te winnen.

Dit alles is vanzelf ontstaan. Het is nodig geweest om de gemoederen kunstmatig op te zwepen. Toen de oorlog uitgebroken was zijn er geen demonstraties en geen betogingen gehouden; geen uitspattingen tegen den vijand, geen haat tegen alles wat vreemd was. Neen, het Noordamerikaanse volk heeft als het ware in eens begrepen, dat het voor de loop der omstandigheden voor een taak, voor een zeer zware taak gesteld was. Het heeft geen seconde geaarzeld om deze taak op zich te nemen. Het begrijpt de gevolgen ervan. Dit is een merkwaardig verschijnsel, waarvan in de geschiedenis der volken geen voorbeeld te vinden is.

Door zijn geographische ligging, de uitgestrektheid van het land, de uitgebreide hulpbronnen, de geringe mate van afhankelijkheid van het buitenland, kon dit volk aan de mogelijkheid denken om buiten dit wereldgebeuren te blijven.

Dat een land als Frankrijk tegen den aartsvijand ten oorlog trekt, is begrijpelijk; dat China tegen Japan vecht evenzeer. Dat zijn oorlogen die een geschiedkundige achtergrond hebben. Men had elkaar reeds vele malen op het slagveld ontmoet. De Verenigde Staten verkeerden in een gans andere positie. Zij zijn nog nooit te voren op deze wijze in een strijd om het bestaan betrokken geweest. Zij hebben geen traditionele vijanden gehad. De aanvaarding van de taak om de Verenigde Volken naar de overwinning te voeren betekent voor het volk van de Verenigde Staten meer dan voor enig ander volk ter aarde.

Er bestaat dus eenheid, waar in het belang van de Verenigde Staten eenheid moet zijn, nl. ten aanzien van de strijd voor de overwinning.

Daarnaast — en dit is ten minste een even grote verdienste — bestaat er verscheidenheid van opvatting, die zich vrij en open kan en mag uiten.

Een van de problemen waarover nog geen gevestigd oordeel in de Verenigde Staten bestaat, is het vraagstuk van hetgeen gebeuren moet, als de oorlog eenmaal gewonnen is. De opvatting dat men zich hierover een mening moet vormen, wint meer en meer veld. Honderden genootschappen en instellingen houden zich met de bestudering van de na-oorlogse problemen bezig. Vele commissies vergaderen er over. Uitvoerige rapporten verschijnen. Het zeer actieve New Yorkse Instituut voor Buitenlandse betrekkingen heeft ter zake een enquête gehouden in de verschillende delen van de Verenigde Staten. Het resultaat was in het algemeen dat men nog geen plannen heeft. Uit het conservatieve New England werd het volgende bericht:

„Men wil een overwinning, een complete militaire overwinning" doch hierbij blijft het voorlopig. Men voelt weinig gemeenschap met andere landen dan met Engeland en staat nog vreemd tegen elke gemeenschap van Sovjet-Rusland of China.

In het Zuiden bestaat daarentegen grote en actieve belangstelling voor de wederopbouw na de oorlog. Men heeft een „Southern Council on International Relations" opgericht, die in alle zuidelijke staten onderafdelingen heeft. Men is overtuigd, dat na de oorlog een georganiseerd internationaal overleg nodzakelijk is. In het Zuiden zijn in oorlogstijd vele nieuwe industrieën ontstaan. Het Zuiden is er op bedacht deze industrieën ook na de oorlog te houden. Men beseft, dat dit alleen mogelijk is door een juiste economische politiek. Men ziet in, dat het doel alleen bereikt kan worden door internationale samenwerking, waarbij men er niet voor terug schijnt te schrikken om zekere onbeperkte souvereiniteitsrechten op te geven. Er werd echter op gewezen, dat men nog niet kan overzien hoe de economische toestand van de Verenigde Staten, Engeland, Rusland en China aan het eind van de oorlog zal zijn en dat daarom uit de aard van de zaak zeer veel afhankelijk zal zijn.

Het rapport over het Midden-Westen van de Verenigde Staten is zeer interessant. Dit is het gebied, waar de overtuiging dat de Verenigde Staten buiten de oorlog konden blijven voor het uitbreken van de oorlog het sterkste was. Men ziet thans in dat deze op isolatie gerichte politiek verkeerd was en dat de veiligheid van de Staat er door in gevaar gebracht is. Men wil de volledige militaire overwinning. Men ziet het na-oorlogse probleem alleen als een wederopbouw van de verwoeste gebieden.

Men voelt er niet veel voor samenwerking met volken in andere werelddelen, die men onvoldoende kent. Men weet niet wat men aan hen heeft. „In dit gebied veroordelen de meeste mensen de historische Britse koloniale politiek, zowel als die van Nederland en Frankrijk".

„Zij zijn overtuigd dat de bewoners van Brits-Indië evenveel recht hebben op politieke vrijheid als de Tsjechen en de Polen".

In mindere mate gelden dezelfde gevoelens ten aanzien van Nederlands-Indië en natuurlijk ook ten aanzien van Indo-China. Omtrent Afrika breekt men zich het hoofd niet. Men is toegankelijk voor overleg en advies van experts, mits deze experts de overtuiging weten te wekken, dat het er hun niet om te doen is de bestaande koloniën in het Verre Oosten te consolideren. Men mag op dit gebied nog de meeste belangstelling verwachten voor een „Pax Americana", een vrede gebaseerd op de macht van de Verenigde Staten, die van die macht een redelijk gebruik maken. Men voelt in het Midden-Westen niet veel voor ideologieën. Men wenst alleen met harde feiten rekening te houden.

Het Noord-Westen van de Verenigde Staten is een landbouwgebied. Dit gebied heeft na de vorige krijg geleden door de crisis op landbouwgebied. Men is nu vastbesloten om er voor te

zorgen, dat dit niet weer gebeure. Het feit, dat ook in dit gebied nieuwe industrieën opgekomen zijn, is de oorzaak, dat een zeker belangstelling voor internationale problemen begint door te dringen. Toch heerst er nog een sterk economisch nationalisme. Het uiterst levenswaardige verslag geeft aanleiding tot de volgende conclusies:

Er bestaan nog geen plannen of algemene richtlijnen, die in de Verenigde Staten algemene belangstelling gevonden hebben. Elk gebied bekijkt de toekomst min of meer van het standpunt van eigen belang, hetwelk dikwijls nog eng wordt opgevat. Het begint in zoverre te „daghen" dat men geleidelijk meer en meer gaat inzien, dat de wederopbouw na de oorlog niet een Noordamerikaans maar een wereld-probleem is, hetwelk in het belang van alle landen, die een behoorlijke op wederkerig vertrouwen gebaseerde samenwerking tot een allen bevredigende oplossing gebracht kan worden. Men betwijfelt echter of de hiervoor noodzakelijke samenwerking van zo vele naties bereikt kan worden. Men is in zekere zin verontrust door het beeld, hetwelk de zogenaamde Verenigde Volken hier in de Verenigde Staten vertonen. Eigenbelang gaat voor alles. Het Noordamerikaanse publiek krijgt daardoor de indruk dat er geen beginnen aan is om samenwerking tot stand te brengen. Het gevolg hiervan is, een stroming in de richting van de „Pax Americana" en daarnaast een stroming om na de oorlog de Verenigde Staten wederom zoveel mogelijk buiten dit internationale onzakelijke geharrewar te houden. Dit betekent met andere woorden: een herleving van het isolationisme.

Nederland.

„STRIJDT EEN DAPPERE STRIJD EN LET NIET OP UW WONDEN".

Een Nederlands sluikblad schrijft naar aanleiding van de recente terechtstellingen van zes Nederlandse jongemannen, van welke terechtstelling wij onlangs mededeling deden:

„Alweer is de Germaanse Justitie aansprakelijk voor een reeks moorden. Ja, moorden! Daarvan zijn de „rechters" zelve overtuigd. Deze rechtszaak werd met gesloten deuren behandeld. Niets erover is gepubliceerd. Den acht advocaten was, bij ede, geheimhouding opgelegd. Absoluut onbewezen punten, werden bewezen verklaard. Gratie verzoeken werden ingediend omdat niets bewezen was. Wat de gewone bladen niet mogen publiceren, dat zullen de sluikbladen bekend maken.

Luister Nederanders! Weer zijn zes jonge levens uitgedoofd omdat zij vochten voor waarheid, voor recht, vor Koningin en Vaderland. Hoe velen zijn hen reeds voorgegaan? Hoe velen zullen hen nog volgen? Eens zal de tijd komen wanneer de nazies en zij die hen helpen ter verantwoording zullen worden geroepen, wanneer zij hun gerechte straf voor hun misdaden zullen krijgen. Wanneer wij weer de baas in eigen huis zullen zijn moeten wij zeer streng zijn, niet uit haat, doch uit noodzaak. Wat thans geschiedt aan ons Volk, aan ons land, aan onszelve en aan onze families dat mag niet weer gebeuren. Daarom zullen wij hard moeten zijn zonder haat. Strijdt voort, met stalen zenuwen, voor onze dag der bevrijding. Strijdt een dappere strijd en let niet op uw wonden!"

GEALLIEERDE STRIJDMACHT IN DE STILLE OCEAAN IS ONVOLDOENDE.

„De Geallieerde strijdmacht die op het krijgstoneel van de Stille Oceaan beschikbaar is, is niet alleen onvoldoende om een aanval te ondernemen, doch zij is zelfs onvoldoende om een verdere Japanse vooruitgang terug te slaan", zeide vice-admiraal Coenraad E. L. Helfrich en hij voegde eraan toe: „ondanks het inzetten van het maximum tegen Hitler in Europa moet voldoende kracht ontplooid kunnen worden tegen de Japanners hier die een hele gordel van eilanden op zulk een wijze aan het versterken zijn, dat op een gegeven ogenblik deze zo sterk geworden zal zijn dat een succesrijke aanval daartegen onmogelijk zal worden, wanneer wij niet thans daartegen onze maatregelen kunnen nemen".

FRANS TROMP RUSTE IN VREDE.

Frans Tromp was redacteur van een geheim Nederlands blaadje. Hij was mismaakt, maar hij was watervlug: de Duitsers hebben er bijna twee jaar over gedaan eer ze hem te pakken kregen. Tenslotte lukte het hen:

Op 8 Maart 1942, juist op zijn verjaardag. Tot October 1942 bleef hij in de gevangenis, maar ondanks allerlei Germaanse ondervragingen en martelingen weigerde hij iedere inlichting. Toen werd hij door de woedende Duitsers terechtgesteld.

Wanneer de Duitsers soms hadden gedacht, dat dit vermoorden van Frans Tromp de redacteuren van andere sluikbladen zou afschrikken dan hebben zij zich bepaald vergist. Het blad van Frans Tromp zelf bleef trouwens verschijnen. Een geheel nummer was zelfs aan zijn nagedachtenis gewijd. Een nummer van dat blad heeft, langs geheime kanalen de Regering te Londen bereikt. Het blad schreef: „vele van onze medewerkers zijn reeds ter dood gebracht neergeschoten als honden, omdat zij de moed hadden te vechten voor hun lieve vaderland, voor recht en waarheid. De dood van Frans Tromp bracht smart in de harten van zijn medewerkers; het is onmogelijk zijn brandend patriottisme, zijn moed en zijn ontembare wilskracht te beschrijven, zijn warme menselijkheid. Wij willen hier geen ijdele goedkope woorden gebruiken, doch een eenvoudige korte getuigenis waarmede wij hem, vervuld van smart, aan de eeuwigheid geven.

Zijn [illegible] moed inspireerde de [illegible]. Ofschoon hij veel wist verried hij niets aan de Hunnen, die lafaards, ondanks hun langdurige pijnigingen. Hij bleef zwijgen, zijn vrienden beschermend voor het lot dat hij zelf had te verduren, hun terugtocht dekkend met zijn leven. Op zijn verjaardag kwam de Gestapo hem arresteren. In de vroege morgen van die dag hadden zijn vrienden hem de hand gedrukt. Die hand is nu machteloos, doch over de klove die tussen leven en dood is, geeft zijn gedachtenis onze harten kracht. Zijn persoonlijkheid blijft tot ons spreken in bewogen woorden over een betere toekomst waarin hij stellig geloofde. Onderscheidingen noch titels waren zijn deel. Hij leefde in prachtige eenvoud en stierf op dezelfde wijze".

DE TOCHT VAN PRINS BERNHARD NAAR ENGELAND.

De Nederlandse vlieger die met Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden van de Verenigde Staten via Brazilië en Afrika naar Engeland heeft gevlogen heeft aan Aneta verteld dat de Prins overal met grote vriendelijkheid, men kan zelfs zeggen: geestdrift is ontvangen. De hoogtepunten van de tocht waren de audiëntie bij Zijne, Majesteit Koning Faroek van Egypte en het bezoek aan de Raf in Tripoli. De Prins is daar over de Geallieerde linies gevlogen en was zeer onder de indruk van de machtige voorbereidingen van de Geallieerde legers. Behalve de Geallieerde hoofd- en vlag-officieren Eisenhower, Tedder, Cunningham en Alexander sprak Prins Bernhard ook generaal Giraud.

HEEL BIEZONDER GESCHENK VOOR H.K.H. PRINSES MARGRIET.

Het eerste geschenk uit tijdelijk bezet Nederland voor prinsesje Hare Koninklijke Hoogheid Margriet Francisca is te Londen aangekomen om naar Ottawa te worden doorgestuurd. Het is een prachtig stukje zilversmidwerk: een klein lepeltje, waarvan de steel uitloopt in een kwartje dat door een kroontje wordt bekroond. Het kwartje is van 1941 en draagt de beeldenaar van Hare Majesteit de Koningin.

MEER NEDERLANDERS MOETEN NAAR DUITSLAND.

De „Deutsche Zeitung für die Niederländen" deelt mede, dat vele kantoren zullen worden gesloten en dat het personeel, onder vigueur van de Nieuwe Arbeidsdienstplicht naar Duitsland zal worden gebracht om daar te werken voor de Duitse oorlogs-nijverheid. Vrouwen zullen worden verplicht land- en tuinbouwwerk te doen. Dit alles, zo schrijft het blad, „zal de economische structuur van Nederland grondig wijzigen". „Het blad schrijft ook nog, „dat de grote, schitterende gebouwen der vele Nederlandse overzeese handelsmaatschappijen nog vol zitten met employees, die niets anders doen dan werkeloos wachten op de terugkeer van de vroegere handel".

MEN VERWACHT EEN OVERWINNING VAN DE DEMOCRATIE.

„Banleider" J. J. van der Hout schrijft in „De Zwarte Soldaat" van 4 Maart:

„Wij hebben onlangs het resultaat gezien van een enquête, waarbij aan Nederlanders van allerlei leeftijd, stand en godsdienst hun mening werd gevraagd over het eindresultaat van de oorlog. Vreemd genoeg verwachtte de meerderheid als resultaat van deze worsteling op leven en dood tussen nationalisme en bolsjewisme een overwinning van de democratie. Vreemd genoeg is dit inderdaad wat vele Nederlanders geloven.

TUBERCULOSE TOEGENOMEN.

Vergeleken bij 1939 is het aantal personen, dat aan tuberculose is gestorven in Nederland met niet minder dan 74.5 procent toegenomen. In de eerste negen maanden van beide jaren bedroeg dit aantal respectievelijk 2610 en 4654.

„ZIJ DOEN SCHITTEREND WERK".

Luitenant-generaal George Kenney, de Geallieerde luchtvaartcommandant in het Zuid-Westelijke deel van de Stille Oceaan heeft zijn grote waardering geuit voor het werk der Nederlandse oorlogsvliegers. „Ik mag geen détails geven" zo zeide hij tot een Anetaman „doch ik mag u zeker wel vertellen, dat zij op iedere manier schitterend mee- en samenwerken. Zij doen schitterend werk".

13 MAASTRICHTENAREN GEVANGEN GEZET.

Dertien Maastrichtenaren waaronder lieden met zeer bekende namen, zijn achter de tralies gezet, omdat zij aandelen van Nederlandse maatschappijen naar België hadden gesmokkeld, die daar op de zwarte markt zouden worden verhandeld. Het ging over een bedrag van meer dan ƒ 1000.000.

TABAKSCULTUUR VERDUBBELD.

Een van de weinige dingen, die bloeien in Nederland, zijn de tabaksplanten. De tabakscultuur is in een jaar tijds verdubbeld. De Tabaksplanters Unie hield een vergadering te Druten en men besprak er allerlei vakbelangen.

BONNINGHAUSEN, DE N.S.B.-ER †.

Radio-Hilversum deelt mede, dat Jonkheer Egon von Bonninghausen, groot N.S.B.-er, oud-burgemeester van Ootmarsum en commissaris van de provincie Overijssel, eind Februari in Rusland is gesneuveld.

NIEUWE SLEEPBOOT MET NEDERLANDSE BEMANNING.

Een nieuwe grote sleepboot is in Engeland van stapel gelopen. De Britse Admiraliteit heeft daarvoor speciaal een Nederlandse bemanning gevraagd en een Nederlandse kapitein, die grote naam op dit gebied heeft. Het grote schip zal onder de Nederlandse vlag varen.

AANVAL OP JAPANS KOOPVAARDIJSCHIP.

Nederlandse oorlogsvliegers hebben Zaterdag een zware bom geplaatst op het dek van een Japans koopvaardijschip van 10.000 ton, ongeveer 25 mijl ten Oosten van Kaap van den Bosch in West Nieuw Guinea. Vervolgens werd de bemanning door laagvliegende Nederlanders heftig beschoten.

HET UITROVEN VAN NEDERLAND.

Een Nederlander, pas in Engeland aangekomen, vertelde daar: „Mijn voornaamste indruk van het leven in Nederland is de wijze, waarop de Duitsers requireren. Elke steen van vele huizen wordt in beslag genomen voor Duitsland. Zelfs scholen worden in zulk een mate gerequireerd, dat in vele plaatsen de leerlingen van twee of drie scholen in een school worden samengepropt. Maar het ergste blijft het wegvoeren van voedsel naar Duitsland.

GEDWONGEN AANSLUITING MET HOGE CONTRIBUTIES.

Het „Boerenfront" in Nederland vraagt hoge contributies van zijn leden nu de boeren eenvoudig gedwongen worden zich aan te sluiten. Die contributie gaat tot ƒ 8.— per are (voor de oorlog vroegen de vakverenigingen nooit meer dan ƒ 2.— per are). Zo krijgt dit „front" per jaar ongeveer ƒ 4.300.000 aan contributies binnen!

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Te Paramaribo is een school geopend van kinderen van Nederlandse vluchtelingen.

— En nog een brutaal stukje: 34 moeders van grote Duitse gezinnen zijn naar Hilversum gekomen om daar rust en verzorging te genieten. En er zullen er meer volgen.

— Te Zaandam zijn zoveel vensters van N.S.B.-ers ingegooid, dat de burgemeester nu bepaald heeft dat de buren van N.S.B.-ers daarvoor in het vervolg aansprakelijk zijn en de schade zullen moeten vergoeden.

— De Duitsers hebben extra-premies beloofd aan Nederlandse boeren die meer dan 22.000 pond suikerbieten afleveren.

— Op het ogenblik worden in Nederland grote boekeninzamelingen gehouden ten bate van Nederlandse krijgsgevangenen en arbeiders in Duitsland.

— De Duitsers hebben de brutaliteit gehad Nederlanders per radio op te roepen om...... Duitse kinderen uit het gebombardeerde Ruhr-gebied in huis te nemen!

— In Londen is verschenen „Queen Wilhelmina's Country" schrijver: Aneta-man A. C. van Beers. Het vertelt veel over Nederland. Is rijk verlucht. Het voorwoord is van Ambassadeur Jonkheer Michiels van Verduynen. Uitgevers: Robert Rossand Co. Wij zijn benieuwd, wanneer dit boek in ons staatsdeel te krijgen zal zijn, met name in de Engels sprekende onderhorigheden, waar dit boek wellicht goede nationale diensten kan bewijzen.

— De Duitsers hebben het IJsselmeer geheel leeg gevist en de gehele vangst ging naar Duitsland.

— Dr. Arthur Seyss Inquart heeft verordineerd, dat portretten van Anton Adriaan Mussert op allerlei openbare en officiële plaatsen moeten worden neergehangen. Dit gebeurt met Hitler en Mussolini immers ook.

— Dr. Seyss Inquart heeft eveneens verordineerd, dat alle bankbiljetten van ƒ 1000,— en ƒ 500,— moeten worden ingeleverd.

— De Surinaamse kinderen gaan, onder leiding van het Rode Kruis, speelgoed maken voor de arme kinderen.

— Anton Adriaan Mussert heeft het zo druk, dat hij is afgetreden als...... directeur van „Volk en Vaderland". Zijn opvolger is J. H. Westenberg.

— Negentig jaar oud is te Oosterbeek overleden J. C. baron van Boetzelaer.

— Schout-bij-Nacht S. T. P. Coenraad, oud-commandant van de marinebasis Soerabaia, in Maart 1942 per duikboot uit Java ontkomen, is in Ottawa aangekomen en ontvangen door Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana.

CURAÇAO

JULIANA BEDANKT V.O.C.

De V.O.C. heeft indertijd bloemen gestuurd bij de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca. In antwoord hierop heeft de V.O.C. thans een kaart terugontvangen, waar bij het gedrukte dankwoord eigenhandig door Prinses Juliana bijgeschreven was: „Met hartelijke dank voor uw prachtige bloemen en voor uw vriendelijkheid, Juliana."

STATENLID SENIOR NAAR TRINIDAD.

Gistermorgen vertrok naar Port of Spain, Trinidad, het Curaçaose Statenlid, tevens Lid van het Voedselvoorzieningsbureau, Alferd Salomon Senior.

VERENIGINGSNIEUWS.

— „Onderwijsvereniging Curaçao": Vrijdagavond houdt Ds. C. Th. Steenstra een lezing in de gymnastiekzaal van de Hendrikschool over „Inleiding tot de wijsgerige achtergrond der opvoedkunde". Aanvang 20.15 uur.

BIOSCOOPKEUR.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft aan de Staten van Curaçao een landsverordening aangeboden met het doel de „Bioscoopkeur 1933" te wijzigen.

De bestaande bioscoopkeur, waarbij een leeftijdsgrens van zestien jaren van toepassing is, blijkt niet geheel en al te voldoen.

Meermalen wordt een film afgekeurd omdat deze ongeschikt wordt geacht voor personen van zestien en zeventien jaren, terwijl deze film voor oudere personen wel geschikt zou zijn.

Ook worden bepaalde films goedgekeurd voor personen beneden twaalf jaren.

Aan deze minder gewenste toestand meent de Gouverneur een einde te kunnen maken door twee leeftijdsgrenzen te stellen, namelijk één van twaalf en één van achttien jaren.

JAARVERGADERING „ONZE VLOOT".

De Heer Frans Vreugdenhil, secretaris van „Onze Vloot", afdeling Curaçao, verzocht ons het volgende verslag van de algemene vergadering der vereniging, gehouden op 21 Maart 1943 in de Club „De Gezelligheid" te willen publiceren:

Aanwezig zeven bestuursleden (twee met voorkennis afwezig) en 15 leden. De voorzitter opent om 10.30 uur de vergadering met een woord van welkom aan de aanwezigen. Hij houdt een inleidingswoord en schetst verder in het kort de werkzaamheden over het afgelopen jaar. Dit jaar is zo kort, omdat de vorige algemene vergadering laatst Juli heeft plaats gehad, doch dat alles zich zo langzamerhand aanpast aan de tegenwoordige omstandigheden en „Onze Vloot" ook weer als vroeger haar Algemene Vergadering in de Maart zal houden. De werkzaamheden, in het volgend verslag vermeld, zijn in de tijd van Juli 1942 tot 13 December 1942 uitgevoerd.

-Verschillende plannen had het Bestuur voor ogen gehad, niettegenstaande het vastgestelde werkprogram geheel uitgevoerd is, doch daar de bestuursleden ook mensen zijn, welke in het openbare leven een hardwerkende functie oefenen, kunnen zij niet meer dan al hun vrije tijd ter beschikking van „Onze Vloot" stellen. Willen wij dus actief blijven en nog meer voor den zeeman doen, dan dient het bestuur met tenminste nog een drietal actieve leden uitgebreid te worden, welke zich aan het werk van „Onze Vloot" willen wijden. De vergadering keurt dit voorstel goed en worden als bestuursleden de Heren J. Rustige, C. van Leeuwen en A. Gaalman gekozen. De secretaris leest het jaarverslag voor, hetwelk een goed beeld geeft, van hetgeen „Onze Vloot" dit jaar gedaan heeft en wat niet zo weinig is. De penningmester geeft een verslag van het financieel beheer, waaruit blijkt, dat er in dit verenigingsjaar de somma van ƒ. 26863,36 is uitgegeven ten behoeve van ontspanning voor zeelieden, militairen, uit Nederland ontvluchten en hulpverlening aan schipbreukelingen. De vergadering spreekt in naam van de vereniging haar grote tevredenheid en dank uit over hetgeen door het Bestuur van „Onze Vloot" dit jaar gepraesteerd is, ook door de dames van het boekencomité, de dames van het „Zuikertuintje" en die, welke zich belast hebben met het inkopen en gereed maken van de Kerstcadeaux. Een kascommissie wordt benoemd voor het nazien der boeken, uit de Heren H. v.d. Linden, W. Meyer en F. Visser. De gewijzigde statuten worden na enige correcties goedgekeurd. Op voorstel van het Bestuur wordt de Heer L.F. Bouman oud-voorzitter van „Onze Vloot", welke zeer veel voor onze vereniging gedaan heeft, tot erelid benoemd. Onze vereniging telde het vorige jaar 205 leden, thans 607. Niets meer aan de orde zijnde besluit de voorzitter om 13.30 uur de vergadering."

CENTRO SOCIAL CATOLICO.

Het bestuur van Centro Social Católico deelt mede, dat gedurende de afwezigheid van Meester Doctor Moïses Frumencio da Costa Gomez tot juridisch adviseur van de Centro Social Católico benoemd is Meester Leon Antonio Luis Weeber.

Tot tweede secretaris in het bestuur werd aangesteld de Heer Hector C. Wallé.

VERKOOPSPRIJZEN VOOR AUTO- & TRUCKBANDEN op Aruba.

Het publiek wordt hierbij bekend gemaakt, dat de nieuwe prijzen als volgt zijn vastgesteld:

Maat		Banden	Prijs
Personenwagens:			
600 × 16	6 ply	buitenbanden	ƒ 32.—
		binnenbanden	" 3.60
650 × 16	6 ply	buitenbanden	" 42.50
		binnenbanden	" 4.10
750 × 16	6 ply	buitenbanden	" 57.—
		binnenbanden	" 7.—
Trucks:			
600 × 20	6 ply	buitenbanden	" 41.15
(30 × 5)	8 ply	buitenbanden	" 55.—
		binnenbanden	" 4.25
700 × 20	8 ply	buitenbanden	" 72.—
(32 × 6)	10 ply	buitenbanden	" 92.—
		binnenbanden	" 7.—
750 × 20	10 ply	buitenbanden	" 117.50
(34 × 7)		binnenbanden	" 10.50

Met een door mij afgegeven vergunning tot aankoop zijn buiten- en binnenbanden bij de daartoe aangestelde handelaren tegen bovenvermelde prijzen verkrijgbaar.

Koopers, die na 15 December 1942 bij de aangewezen handelaren banden kochten en door het ontbreken van vastgestelde prijzen een deposito stortten, kunnen nu met de betrokken handelaren afrekenen.

De Gezaghebber van Aruba,

I. Wagemaker.

2 — 1 862

Duitse voorraadcolonne nabij Belgorod vernietigd.

ALLE U.S.A.-GEZANTEN IN AMERIKAANSE REPUBLIEKEN TOT AMBASSADEUR VERHEVEN.

Democratisch gevoelen komt tot uiting bij verkiezingen in Denemarken.

RUSSEN STAAN PAL.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

In gevechten tegen numeriek supérieure strijdkrachten van Duitsers, die komen aanzetten in lange colonnes, sloeg het Russische leger van de Noordelijke Donets elke poging af om de waterweg in groten getale over te steken. Aan het Westelijk deel zetten de Russen intussen de opmars naar Smolensk voort.

In de sectoren van Chuguev en Belgorod wordt nog het hevigste gevochten. De Duitsers gebruiken daar steeds meer voetvolk achter hun tank- en vliegtuig-aanvallen, doch er heeft geen ernstige indeuking plaats van de Russische linie. Langs het lange rivierfront houden de Russen nog steeds verschillende stellingen op de Westelijke oever.

De Russische artillerie spreekt met gezag in de Chuguev-sector en bestookt de oprukkende tanks. Stromen van staal worden geworpen op de colonnes van Duitse reserves, die naar het front oprukken. De grote kanonnen beheersen verschillende wegen, die naar het front leiden en deze worden op hevige wijze beschoten, terwijl de fascisten trachten elke beschikbare man in deze sector van de gevechtslijn te werpen. De Duitsers zijn grotendeels afhankelijk van vrachtauto's voor het onderhouden van hun verbindingen tussen Charkov en Chuguev en de Russen vernietigen er veel vol troepen.

De Duitsers in de Belgorod-sector werpen eveneens meer versterkingen in de strijd. Ook hier zijn zij grotendeels afhankelijk van vrachtauto's en wederom bestookt het Russische grof geschut hun verbindingswegen. 40 Vrachtauto's met soldaten werden gedurende de laatste 24 uur door kanonvuur vernietigd.

Hoewel de fascisten hevig aanvallen van de Belgorod-sector langs de bocht van de Donets vlak onder Chuguev, zijn er tekenen, dat zij reserves aanvoeren voor het doen van nog heviger aanvallen. Nergens langs de gehele linie is er enige verslapping van de Russische verdediging te bespeuren.

Het middagcommuniqué maakte melding van Duitse aanvallen ten Westen van Rostov. Er is niets wat er op wijst, dat dit een nieuwe fascistische zet is, doch de aanval was scherp. Nu het weer in de Kuban-sector enigszins opgeklaard is, hervatten de vliegers de duels. 18 Duitse toestellen werden neergeschoten door Russische jagers en luchtdoelgeschut.

Ten Noorden van Zhizdra, dat op 52 kilometer ten Noord-Oosten van Bryansk ligt, werden verwoede aanvallen van de Duitsers afgeslagen. De Russische linie bleef pal staan tegen deze nieuwe Duitse aanval en het aantal nazie-doden zwol tot bijna 6000 sedert de gevechten 5 dagen geleden begonnen.

De activiteiten van de indringers in deze sector zijn blijkbaar bedoeld om de Duitse positie bij Bryansk en Orel te redden. Deze werd namelijk bedreigd doordat de Russen in Westelijke richting drongen.

Aan het Centrale front veroverde het Russische leger meer dan 50 nederzettingen binnen de laatste 24 uur. De successen duurden voort ten Zuiden van Bely voorbij de Dnjepr en langs de Vyazma—Smolensk spoorlijn. Het middagcommuniqué deelde mede, dat verschillende Duitse tegenaanvallen plaats vonden aan het Centrale front, waar de Duitsers hun verloren stellingen trachtten te heroveren. Een Tassbericht op 22 Maart zeide: „Overdag kan men in de richting van Dorogobuzj rookkolommen en des nachts vlammen zien aan de horizon. De nazies steken er de dorpen in brand." Dorogobuzj ligt op 32 kilometer recht ten Zuiden van Durovo, aan een spoorlijn, die van Durovo er naar toe leidt (Moskou, (AP) 23.3).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„Gedurende de nacht van 23 Maart leverden onze troepen gevechten in dezelfde richtingen als tevoren. Aan het Centrale front zetten onze troepen hun offensieve operaties voort. Een Russische afdeling verdreef den vijand uit verschillende bewoonde plaatsen. De Duitsers verloren ongeveer 200 man aan doden. In een andere sector omsingelden onze detachementen de Duitsers en ruimden zij een afdeling vijandelijke manschappen met tommygeweren op.

Ten Noorden van Dukhovsjina overkomen onze troepen de hardnekkige weerstand en veroverden zij verschillende bewoonde plaatsen. De afdeling X veroverde in een verwoed gevecht een strategische belangrijke plaats. De Duitsers deden twee tegenaanvallen doch werden teruggeworpen. Ongeveer 400 vijandelijke doden bleven op het slagveld liggen. Onze troepen vernielden 2 vijandelijke kanonnen, 1 tank, 23 fachinegeweren en 24 vrachtwagens. Meer dan 60 vijandelijke blokhuizen en uitgravingen werden verpletterd. Wij veroverden ook oorlogsmateriaal.

In het gebied van Belgorod werden 4 Duitse tanks en 5 vrachtwagens vernield door ons anti-tank geweervuur. In een andere sector braken Sovjettanks een Duits convooi van vrachtwagens op. 66 Oliewagens en 7 wagens met ammunitie werden verpletterd en 100 Duitsers werden gedood. Aan het Leningradfront schoten onze vliegers in luchtgevechten en onze luchtdoelkanonnen gisteren 13 Duitse vliegtuigen neer." (Londen, (AP) 24.3).

CHINEZEN HEROVEREN VIJF STEDEN.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat de Chinezen drie steden heroverden ten Zuiden van de Yangtze en twee ten Noorden ervan, terwijl de gevechten in het Zuiden van Hupeh onverminderd voortwoeden. Door deze bekendmaking wordt te kennen gegeven, dat de strijd zich ten gunste van de Chinezen ontwikkelt (Tsjungking, (AP) 23.3).

LUCHTAANVALLEN OP JAPANNERS IN BIRMA.

Het gezamenlijk communiqué van New Delhi luidt:

„Gisteren 23 Maart bombardeerde de Royal Airforce de Japanse stellingen in het gebied van Donbaik. Offensieve patrouille-vluchten werden uitgevoerd, waarbij verschillende bevoorradingsboten tot zinken gebracht werden op de rivier de Kaladan. Voorts werden verliezen toegebracht aan vijandelijke troepen, die zich langs de Taungooweg voortbewogen.

In de afgelopen nacht wierpen Wellington-bommenwerpers bommen op het vliegveld van Magwe en op Akyab. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug. Gisteren kort na het aanbreken van de dageraad deed een formatie van vijandelijke vliegtuigen een korte aanval op een vliegveld in het Zuidoostelijk deel van Bengalen. Lichte schade werd aangericht en enkele minder ernstige verliezen werden gemeld" (New Delhi, (AP) 24.3).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 21 Maart vielen twee groepen van Liberator zware bommenwerpers en Mitchell middelzware bommenwerpers met een gevechts-escorte de Japanse posities op Kiska aan. Behalve een grote brand werden geen resultaten waargenomen" (Washington, (AP) 23.3).

300 BOMMENWERPERS VIELEN SAINT NAZAIRE AAN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat bijna 300 Britse viermotorige bommenwerpers een zware bommenlading wierpen bij de aanval van de afgelopen nacht op Saint Nazaire. De terugkerende vliegers zagen grote branden in de dokken. Slechts één vliegtuig ging verloren (Londen, (AP) 23.3).

VERRICHTINGEN VAN DE RAF IN DE AFGELOPEN NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht legden vliegtuigen van het Bommenwerperscommando mijnen in vijandelijke wateren. Vliegtuigen van het Gevechtscommando vielen spoorwegobjecten in Frankrijk en het Noord-Westen van Duitsland aan. Een onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 24.3).

VERSTERKINGEN VAN DE AS IN HELLAS.

Van de Balkan wordt gemeld, dat de as grote versterkingen in Hellas aanvoert. Vier nieuwe divisies — 3 Italiaanse en 1 Duitse — zouden naar het Zuiden van Hellas gezonden zijn. Zij staan onder bevel van den Italiaansen Generaal Marginotti.

De zegsman zeide, dat de bezettingsautoriteiten deze nieuwe strenge veiligheidsmaatregelen hebben ingevoerd na de opstootjes in Athene, welke het gevolg waren van de burgerlijke mobilisatie. Voortaan zullen mensen, die groepen vormen, strafbaar zijn met 12 jaren hechtenis. Indien politieke groeperingen gevormd worden kan de doodstraf op de leiders worden toegepast (Ankara, (AP) 23.3).

OUDE MILITAIRE KASTE IN DUITSLAND KRIJGT WEER INVLOED.

E. C. Daniel seint uit Londen:

Volgens betrouwbare inlichtingen uit Duitsland krijgt de oude militaire kaste weer invloed in het Duitse Hoofdcommando. Volgens een engelsche bron op het vasteland is het Duitse Hoofdcommando als volgt georganiseerd: Hitler blijft Opperbevelhebber over de strijdkrachten in de algemene zin. Hoofd van het Duitse Hoofdcommando is Wilhelm Keitel. Onder hem is Hoofd van de 'Wehrmachtsführungstab' (Leidingsstaf der strijdkrachten) Generaal Alfred Jodl. Onder-hoofd van de Leidingsstaf is Generaal Warlmondt en Hoofd van het Leger-Hoofdkwartier is Generaal Fritz Erich von Mannstein. Onder deze vier zijn Hoofd van het Leger: Veldmaarschalk Fedor von Bock; Hoofd van de Marine: Admiraal Karl Doenitz; Hoofd van de Luchtmacht: Kolonel Generaal Erhard Milch.

Onder Von Bock is Hoofd van de Generale Staf van het Leger Generaal Kurt Zeitzler, die Generaal Franz Halder in de loop des winters is opgevolgd.

De terugkeer van Von Mannstein en de onderwerping van Zeitzler aan Von Bock betekent waarschijnlijk een gedeeltelijke herstelling van de traditionele wijze, waarop het legercommando is samengesteld. Het bericht zeide, dat Von Mannstein waarschijnlijk het bevel voert over alle legers te velde of tenminste over die in het Oosten (Londen, (AP) 23.3).

GEALLIEERDEN NADEREN EL HAMMA.

Radio-Algiers zeide in een uitzending, dat de eenheden van het achtste leger, die rond de Mareth-linie heentrekken, voortgang maken in hun opmars naar El Hamma. Voorts werd gezegd, dat de Fransen, die in het gebied van het Sjott Djerid voortrukken, gestadig voortgang maken. „De vijandelijke weerstand blijft zeer krachtig", aldus zeide de radio. Tevoren had de radio gezegd, dat de Britten vooruitstromen in de richting van Gabès (Londen, (AP) 24.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Felle gevechten duurden gisteren de gehele dag voort in het gebied van Mareth, waar het achtste leger met succes de vijandelijke tegenaanvallen afsloeg en den vijand verliezen toebrachten in manschappen en materiaal. Het aantal gevangenen bedraagt thans meer dan 2000. In de Gafsa-sector ten Oosten van El Guettar werd een vijandelijke tegenaanval uit het Zuid-Oosten afgeslagen door de Noordamerikaanse troepen, die hun stellingen behielden.

Een aantal vijandelijke tanks werd vernield en meer dan 200 Duitsers werden gevangen genomen. Iets meer naar het Noorden nabij Maknassy maakten onze strijdkrachten lichtelijk voortgang, hoewel tegen een krachtig verzet. Hierbij namen zij een aantal gevangenen. In het Noorden van Tunis zijn onze patrouilles actief. Er had enige vijandelijke beschieting plaats in het gebied van Medjez el Bab.

Lucht: Gedurende de nacht van 22 op 23 Maart vielen grote strijdkrachten van bommenwerpers de vijandelijke gevechtsstellingen aan. Gisteren de gehele dag door werden hevige aanvallen volgehouden door lichte bommenwerpers der luchtmacht van de Westelijke woestijn op vijandelijke samentrekkingen in de buurt van Garaf.

Aan het front van het 1e leger deden formaties van middelzware en lichte bommenwerpers alsook gevechtsbommenwerpers en laagvliegende gevechtsvliegtuigen vele aanvallen op vijandelijke concentraties van tanks, troepen en motorvoertuigen. Een aantal tanks en andere voertuigen werd vernietigd. Zware bommenwerpers vielen de havenbedrijven van Bizerte aan, waar vele voltreffers werden gezien in het doelgebied. 5 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten door onze escorterende gevechtsvliegtuigen. Een vijandelijke bommenwerper werd vernietigd in de nacht van 22 op 23 Maart. Van al deze verrichtingen worden 8 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 24.3).

ALBERT GUIGI IN LONDEN AANGEKOMEN.

De Strijdende Fransen deelden mede, dat Albert Guigi, Secretaris van het Congres der Franse Vakunie, welke thans door Vichy buiten de wet gesteld is, in Londen arriveerde. Guigi voegde zich bij De Gaulle na uit Frankrijk ontsnapt te zijn (Londen, (AP) 24.3).

ALLE U.S.A.-GEZANTEN IN AMERIKAANSE LANDEN WORDEN AMBASSADEUR.

President Roosevelt verhief alle Noordamerikaanse Legaties in Zuid-Amerika tot Ambassades, waardoor alle Noordamerikaanse Gezanten in Zuid-Amerika de rang van Ambassadeurs kregen. De Legaties, die heden aldus tot de rang van Ambassade verheven werden, zijn die in Costa Rica, Guatemala, Nicaragua, Salvador, de Dominicaanse Republiek en Haïti.

De Legaties van deze respectieve landen in Washington werden ook Ambassades. De Verenigde Staten maakten vroeger de vertegenwoordigers in al de andere Zuidamerikaanse landen tot Ambassadeurs (Washington, (AP) 23.3).

CHILENEN ZULLEN WALLACE GROOTS ONTVANGEN.

Ben F. Meyer seint uit Santiago:

De Chilenen die trots zijn op het verbreken der betrekkingen met de as twee maanden geleden, zijn van plan de grootste ontvangst, welke ooit een bezoeker te beurt viel, te bereiden aan den Noordamerikaansen Vice President Henry A. Wallace. Op Vrijdag zal deze zijn bezoek van 10 dagen aanvangen met een reis van 4200 kilometer door het land. Een buitengewoon enthousiasme werd weerspiegeld in het verschijnen van aanplakbiljetten van arbeiders en volksorganisaties ter verwelkoming van Wallace. Een ongewoon aantal officiële recepties en banketten staat op het program. Gunstige commentaren in de pers en grote ruimten werden gewijd aan Wallace, niettegenstaande het tekort aan papier.

Een ongewone belangstelling werd gewekt in de arbeidersklassen door de plannen van Wallace om de wijngaarden, boerderijen en melkerijen in het Zuiden van Chili te bezoeken alsook de nitraatvelden, de goud- en kopermijnen in het Noorden.

De betrekkingen tussen Chili en de Verenigde Staten hebben de laatste tijd een gestadige verbetering ondergaan. President Rios is thans van plan om de Verenigde Staten in Juni te bezoeken.

Als Vertegenwoordiger van de Staat zal Enrique Gajardo Villaroal Wallace verwelkomen in de Noordelijke grensstad Arica doch de grootste demonstratie wordt verwacht wanneer de Vice-President arriveert in de schone hoofdstad Santiago in de namiddag van Vrijdag.

Vliegtuigen van het leger vertrekken heden om het vliegtuig van Wallace te begeleiden. Sommige tijdschriften wijdden gehele edities aan het bezoek.

Wallace is de eerste buitenlandse waardigheidsbekleder die een bezoek aan Chili brengt sedert het bezoek van Hoover in December 1928, Prieto in 1939 en Theodore Roosevelt in 1913. Prieto was vroeger gezagsdrager van de Spaanse Regering. Het werk zal op Vrijdag waarschijnlijk neergelegd worden in Santiago om de arbeiders de gelegenheid te geven den hogen Noordamerikaansen bezoeker te verwelkomen. Wallace zal waarschijnlijk een bezoek brengen aan Conception en Pelquin in het Zuidelijk landbouwgebied van Chili, voorts aan de belangrijke havenstad Valparaiso en op de terugweg naar het Noorden Antofagosta en Chuquicamata (Santiago, (AP) 24.3).

VERKIEZINGEN IN DENEMARKEN.

Nazie-partij verliest glansrijk.

Het Deense volk, dat zucht onder het juk der bezettende Duitsers gaf een verbluffende demonstratie ten gunste van de democratie nu de telling bekend werd van de verkiezingen, die gisteren voor het Parlement gehouden werden. Meer dan 90% van de stemmen ging naar de vijf overheersende partijen, die de democratie voorstaan, met 362.000 stemmen meer dan in de verkiezing van 1939. De Deense nazie-partij won, niettegenstaande de steun van de Duitse indringers, slechts 12.000 stemmen meer dan het totaal van [illegible] 1939; een betrekkelijk nietsbeduidende verhouding naar verhouding tot het geheel.

Sommige nazies hadden de kiezers aangespoord om zich van stemmen te onthouden, terwijl de Deense overheden een beroep deden op de burgers om „te verschijnen en te stemmen".

Er waren 15% meer kiezers dan bij de vorige verkiezing.

De officiële resultaten tonen aan, dat de Conservatieve partij van Christmas Moeller, den politieken leider, die zich thans in Groot Britannië bevindt, 421.051 stemmen had vergeleken bij 301.625 in 1939. Sociaal Democraten hadden 894.636 tegen 729.619; de Liberalen 376.463 tegen 301.550; de Radicale Partij 175.025 vergeleken bij 161.839; de Rechtse Unie 31.185 vergeleken bij 33.783. De Boeren Partij werd verstoten uit de vereende „grote vijf" en verloor 23.000 stemmen, zodat zij thans slechts 24.700 had. De nazies hadden 43.277 stemmen. De verdeling van de zetels in het Parlement zal slechts een herverdeling zijn onder de vereende grote vijf (Stockholm, (AP) 24.3).

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Duitse communiqué maakte melding van een defensieve slag ten Zuiden van het Ladogameer, welke met onverminderde felheid voortwoedt.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Brigadier-Generaal Gomes (de Braziliaan) confereerde met Generaal Eisenhower, den Britsen Luchtmaarschalk Sir Arthur Tedder en Generaal Giraud.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Vijandelijke tanks en infanterie sloegen verwoed terug naar Montgomery's strijdkrachten in de Mareth-linie, terwijl de Noordamerikaanse troepen herhaalde aanvallen van Duitse pantserwagens tegen El Guettar afsloegen. Een gezaghebbende bron deelde mede, dat de slag bij Mareth zeer verward is en Montgomery nog niet in staat was verder voortgang te maken dan de wig nabij Zarat in de hevige gevechten, die daar plaats hebben. De woestijncolonne maakte echter nog 3 kilometer voortgang in de richting van El Hamma tot binnen 13 kilometer er van. De U.S.A.-troepen namen Djebel El Ron Douaba op 10 kilometer ten Oosten van Maknassy op 44 kilometer van de vijandelijke kustweg.

Een Reis over de Magdalena

De Magdalena is een Gedicht!

Maar wie ben ik, dat ik het zou schrijven.

De vierkant-platte raderboot met haar 2 smalle pijpen voorop en de kleine platboomde boot ervoor — vanwege de zandbanken, — is nu wel niet juist een modern rivier-kasteel, maar zij kan de vergelijking best doorstaan met de kleinere stoomboten, waarmee wij vaak tussen onze eilanden op en neer voeren. De luxe-hutten boven zijn heel ruim en hebben ieder een eigen toilet, stortbad en vaste wastafel. Het eten is behoorlijk, — zeker, als men de 7-daagse afstand in aanmerking neemt — en zeer-gevarieerd, en de prijs is, naar onze standaard, gewoon belachelijk laag. Het personeel is niet altijd even schoon, maar heel vriendelijk en de passagiers...... wel het zijn Colombianen, en wie hen kent, weet, dat verdere lof overbodig is.

Wij voeren op tijd weg — hetgeen zowel voor Westeuropeanen als Noordamerikanen altijd een buitengewoon gewichtige factor schijnt te zijn en, om op de gebeurtenissen vooruit te lopen en den lezer niet in spanning te laten; wij kwamen ook op tijd aan.

Wij voeren eerst even achteruit — wie heeft er ooit een boot meegemaakt, die dat niet deed? — en daarna de brede rivier op. Aan weerszijden waren uitgestrekte moerassen en het landschap was Hollands-vlak. Langzamerhand raakte het meer begroeid door struiken, die maar zelden, zo gezien, boomshoogte bereikten. Het konden de Kempen zijn of de Meijerij. Hier en daar stonden er groepjes hutjes (palu maishi) bij elkaar; kleine groene eilandjes splitsten de rivier voor korte tijd in twee armen; grote bochten verwijdden haar tot zij een meer scheen.

Op in-cultuur-gebrachte plekken stonden grote, weelderige bomen, in de meest verscheiden tinten groen en bananenstruiken, palmen en suikerriet, zodat men de indruk kreeg langs een groots park te varen.

Plotseling dook er een dorpje op, uit lemen hutten bestaande, temidden waarvan een grote kerk stond. Bij informatie bemerkte ik echter mijn vergissing; het was geen dorpje, maar de historische stad Tenerife, hoewel de kerk het enige is, wat er nog aan steeds is overgebleven.

De begroeiing nam geleidelijk toe, herhaaldelijk onderbroken door kleine, schilderachtige nederzettingen.

Om ongeveer 19 uur bereikten wij het stadje Calamar, waar wij ongeveer een half uur aanlegden en passagiers en vracht innamen.

Wij zagen er ook een afsplitsing van de Magdalena, die, geheel bevaarbaar, naar Cartagena leidt.

Als souvenir namen wij bovendien een vracht muggen mee, die wij echter onderweg grotendeels kwijt raakten. De hutten zijn gelukkig met gaas afgeschoten en muskietenvrij.

In de nacht deden wij nog twee „havens" aan en 's morgens voeren wij weer tussen de groen-begroeide landen door. Vooral de in-cultuur-gebrachte gedeelten muntten uit door schilderachtigheid, door verscheidenheid in vorm en kleur der bomen. Terwijl de vlakke kanten ons de Waal of Lek suggereerden.

Om half elf deden wij Magangué aan. De voornaamste attractie voor de passagiers was hier vooral de eerste stopplaats, waar tamme koeien op wilde wijze werden gevangen, tengevolge waarvan zij dan ook, van de weerom-stuit, wild werden. De koeien werden al met lasso's gevangen — wat niet altijd even vlot verliep — en daarna onder enorm veel tegenstribbelen, aan boord gedreven. De gehele boot leefde mee en het incident werkte zeer verkwikkend.

Aan de tweede halte (halte-stad!) stopten wij een uur. Een poging het stadje te bezichtigen leed schipbreuk: het smeltingsgevaar bleek zó groot, dat wij maar spoedig de boot weer opzochten — waar het nu evenwel ook niet juist koel was!

En verder ging het maar weer, door bochten, langs eilandjes, omhuld van het heerlijkste groen, langs de rode en gele bloesems en de veel-kleurige was van kleine dorpjes, over het spiegelgladde, doch niet spiegelklare, water.

De boot was nagenoeg geheel vol. Daar was de gezellige pastoor, — die natuurlijk, zoals zovele Colombiaanse priesters, in Nederland had gestudeerd, doch ook in Rome, Barcelona en Parijs, en die dagelijks zijn classieken las — en die de ziel was van het gezelschap en volgens de gehele boot — vox populi, vox Dei! — eigenlijk in aanmerking kwam, om zeer binnenkort bisschop te worden!

Daar was de Egyptische en haar Moeder.

Daar was de Bogotanese familie met de twee ondeugende jongens, die in stoutheid slechts werden overtroffen door een paar Curaçaose meisjes.

Dan was — dit komt op rekening van den pastoor — de Indianenhoofdman, die zo'n heel merkwaardige wijze van lachen had; het geleek in bestendigheid, geluid en kracht op een [illegible]

Dan was er de Spaanse dame met de 2 keffende hondjes: Leticia, de jeugdige, en Pieter, meer op jaren.

En de professor Civiel Recht, die tevens een hoog magistraat en nog chemicus ook was, terwijl hij daarbij niet onbedreven bleek in de agricultuur. Maar hij was dan ook, evenals de pastoor, Antioqueñer.

En niet te vergeten: de dikke, vriendelijke, voorkomende kapitein, die verzen las.

Om over den bediende, die altijd boos werd, als de passagiers te laat aan tafel kwamen, en die aldoor beurtelings met beide ogen knipte, nog maar te zwijgen.

De volgende morgen werd stil gehouden aan een hout-opslagplaats, waar brandhout, telkens in miniem-kleine hoeveelheden, door Indianen werd ingeladen. Maar juist, toen iedereen begon te wanhopen, daar de eerste 5 uur nog weg te komen, bleek het al klaar te zijn en voeren wij weer weg.

Enkele uren later werd een soortgelijke halte gemaakt, om olie in te nemen, echter met een iets sneller verloop, dank zij der techniek! Indianen met allerlei zoets en geleien stormden ook hier, zoals aan andere landingsplaatsen, de boot op en al spoedig liep iedereen te knabbelen en te smullen.

De begroeiing nam allengs toe en deed vermoeden, dat wij niet zo ver meer van de oerwouden, de selvas virgines, waren. Daar waren ter rechterzijde reeds de Cordilleras de los Andes, van het departement Bolivar en tegen de middag kwamen ook ter linkerzijde die van het departement Santander in zicht — aan de rechterkant hadden wij toen reeds Antioquia bereikt.

Een enkele maal waren er nog open plekken, maar de begroeiing sloot hoe langer hoe meer aaneen en de bomen waren hier en daar reeds door lianen overdekt. De namiddag bracht sensaties: één dode kaaiman en twee levende en een slachtoffer van één van hen in de vorm van een dode koe. Daar waren verder de 15-minuten-lange sensaties: La Gloria en Camarra, twee stopplaatsen. En daarna waren wij nu werkelijk volop in de oerwouden.

De avond bracht ons talrijke uitgehongerde muggen. Om dit euvel iets te verhelpen, werd het licht op het voordek uitgedaan, zodat de muggen voor het merendeel de verlichte zijdekken opzochten.

En zo kregen wij het hoogst mysterieuze effect te genieten: het zwak verlichte oerwoud, dat afstak tegen het inktzwarte water en de donkere lucht, langzaam voorbij te zien trekken.

Op de vroege ochtend werd er halt gehouden bij een dikke boom in het oerwoud: althans zo leek het op het eerste gezicht. Later bleek, dat er vlakbij een nederzetting was, waar vandaan passagiers en kippen werden ingenomen. Puerto Wilches, ongeveer om 10 uur, was de volgende halte en daar ging iedereen aan wal. Men kocht er sterke „vloeistoffen", zowel voor den uit- als den inwendigen mens. Men was er echter vrij gauw uitgelopen: de plaats ontleent zijn betekenis uitsluitend aan de spoorweg-halte. De „architectuur" leek wel op San Nicolas op Aruba, een jaar of 8 geleden, maar zoals alle jonge Colombiaanse plaatsen: breed en practisch opgezet.

Behalve dat Pieter, het oudste hondje der Spaanse dame, niet wou lopen en de Indianenhoofdman, die zo merkwaardig lachte, griep had, gebeurde er aan boord verder niets schokkends.

Alleen de douche en verdere watertoevoerwegen bezorgden ons de minder aangename verrassing, dat Magdaleentje, die tòch al bij de voetduring iets minder blank dan sneeuw was geweest, nu van twijfelachtig bruin in gedecideerd zwart was veranderd; hetgeen voor het baden niet bevorderlijk bleek.

En voort ging het maar steeds, tussen de oerwouden door, langs zandbanken vol vogels, door brede bochten, terwijl de pastoor — die eigenlijk binnenkort bisschop moest worden —, de professor — die ook chemicus en agriculturist was —, de Spaanse dame, — die van de hondjes — en de Egyptische samen over litteratuur spraken, wat haast even mooi en interessant bleek.

De middag bracht ons Barrancabermeja, een vrij grote stad, met beheerlijke winkels en het gedeelte der olie-employees zelfs heel keurig. De Indianen-hoofdman, die lachte als een mitrailleur, was nog steeds verkouden en het was dientengevolge zeer rustig aan boord. En zo brak het „beste uur van de dag" aan, van 16 tot 17, als iedereen opleefde, met smaak en gratie converseerde en het landschap bewonderde.

Het gezicht van twee kaaimannen was ons deel, hetgeen ons het gevoel gaf, deze middag niet voor niets geleefd te hebben! De avond viel en...... nu hielden wij werkelijk stil bij „zekere" boom in het oerwoud. Juist zoals uw auto stopt op de hoek van een straat, zo stopten wij aan een bocht van het oerwoud.

De rivier was verderop zó ondiep en moeilijk bevaarbaar, dat wij hier de nacht moesten doorbrengen en aan genoemde dikke boom werden wij vastgemeerd. Daar lagen wij, de gehele donkere nacht door, terwijl muggen en ander pikkend gedierte zich aan ons bloed vergastten en het geschreeuw van micos en nachtvogels schril uit de ondoordringbare oerwouden opklonk.

De volgende ochtend werd, bij het aanbreken van de dag, weer doorgevaren. En toen iedereen weer op de been was, begon het landschap langzamerhand weer te veranderen. Er begonnen openingen in het oerwoud te komen en zacht-glooiende, groene heuvels, de uiteinden van enige cordilleritas, reikten tot aan de rivier. De rivier was weer vol grote bochten, die op meren geleken en vol kleine, groene eilandjes waren, en 's middags, kort voor Puerto Berrio, waren er aan weerszijden uitgestrekte stroken ontgonnen gronden, weiden met grazend vee en palmbomen.

En toen daagde 's middags Puerto Berrio op, de grootste havenplaats, die wij passeerden. Wij gingen van boord, het spoorweg-emplacement over, weerstonden de mondaine verlokkingen van het hotel Magdalena, en gingen, na een vijfdaags heidendom op zoek naar de kerk. Onderweg ontmoetten wij de Egyptische en haar Moeder en even later ook den professor, — die ook chemicus en agriculturist was — en nòg later een echtpaar, die allen ook met dezelfde intenties rondliepen.

De professor was zichtbaar in zijn schik: hij had juist zijn vrouw en kinderen telefonisch gesproken, en morgen zou hij weer thuis zijn.

Eerst kwamen wij langs een aardig parkje, waar, bij gelegenheden, in de open lucht gedanst wordt, en dat door twee standbeelden wordt opgeluisterd. Het ene was „A la Madre", doch het andere bedroog onze verwachtingen, dat het „Al Padre" zou zijn toegewijd. Het was wel „een" vader — waarschijnlijk tenminste —, maar het standbeeld had iets met verkiezingen en niets met zijn vaderschap te maken.

Toen kwamen wij aan de kerk. Het was een ruim gebouw, uit baksteen, eenvoudig, en goed van proporties, dat van binnen echter gecementeerd was, wat een nogal koude indruk maakte. Wel stonden er de gehele kerk door grote, typisch Spaanse beelden, waarvan dat van O.L. Vrouw van de Berg Carmel, wel het mooiste was. Zij bleek een goede Vriendin van den professor: hij toonde ons haar scapulier.

Opzij, in het priesterkoor, waren enige nonnetjes haar getijden aan het zingen. Wij ontmoetten er ook den pastoor — die eigenlijk binnenkort bisschop zou moeten worden —: hij had met de kapelaans afgesproken daar het de volgende dag Zondag was, om, met het oog op, [illegible] boot, om 4 uur een Heilige Mis te komen lezen. Gezamenlijk wandelden wij weer terug naar de boot en de pastoor spoorde ijverig iedereen aan, toch naar de Heilige Mis te gaan. Velen ridden bij het idee van het vroege opstaan, doch enkelen beloofden te komen.

Maar wie zou allen, den pastoor incluis, wekken? Er bood zich iemand aan, die zich in het gelukkig bezit van een goede wekker verheugde. Maar toen die persoon om 3 uur naar des pastoors hut toog, vond die den pastoor reeds, geheel gekleed, op het voordek zitten. „Ja, hij was om 12 uur wakker geworden, en om zich toch zeker niet te verslapen en zo de Mis te moeten ontberen, was hij maar 'alvast' opgestaan. Hij had de andere kerkgangers ook al gekiopt, maar slechts benauwde geluiden waren het antwoord geweest.

En zo trokken dan de pastoor, de persoon, die hem had moeten wekken, en twee kinderen ter kerke. Bij de kerk aangekomen, — het was toen 3.40 uur — muntte die vooral uit door geslotenheid. Naast de kerk woonden 3 kapelaans en één koster. Maar gebel — indien die bel tenminste overging — en geklop — dat oorverdovend was — brachten niemand. Tenslotte ontdekte de persoon, die den pastoor moest wekken, een heel eind verderop een achterdeur en na herhaaldelijk gebons — dat door gezoep, kennelijk uit bed, werd beantwoord — werd de belofte ontvangen, dat de kerk geopend zou worden. Hetgeen geschiedde, door een jochie van een paar of 14, die bijna omviel van de slaap.

Kwart voor 4 begon de pastoor zijn Mis en de misdienaar — hetzelfde jochie — bad: „Confiiiiiteor Deo omnipotenti", onder een lange geeuw, het Misereatur benuttend, om zich eens goed naar links en rechts uit te rekken. Het Kyrie bracht hem de inspiratie, een in het priesterkoor staande stoel te benutten, waar hij al spoedig zat te knikkebollen. Evenwel, al spoedig verscheen, als door de hemel gezonden, een priester en door diens toedoen verliep verder alles zonder stoornissen.

De pastoor las met een weldoende devotie en vroomheid, het Epistel en Evangelie en alle gebeden met zeldzame eerbied en overtuiging uitgesproken, zodat niet alleen die andere persoon, doch ook de aanwezige priester, er diep van onder de indruk kwamen.

En de gehele teruweg sprak hij over de schoonheid der Heilige Mis en het geluk, dat den gelovige daardoor ten deel valt. „Wat zijn wij nu toch gelukkig, vandaag!" riep hij telkens weer uit.

Op het spoorweg-emplacement werd koffie gedronken, die een vrouwtje verkocht uit thermosflessen. Daarna keerde men weer aan boord terug. De professor verscheen en was teleurgesteld, dat hij niet op tijd was geroepen, doch hij was opzettelijk vergeten, omdat hij nog een vermoeiende reis voor de boeg had. De anderen werden echter later, ieder op zijn beurt, door den pastoor gekapitteld!

De kapitein verscheen, gehuld in een droom van een blauwe damast-zijden kamerjas, om van den professor afscheid te nemen.

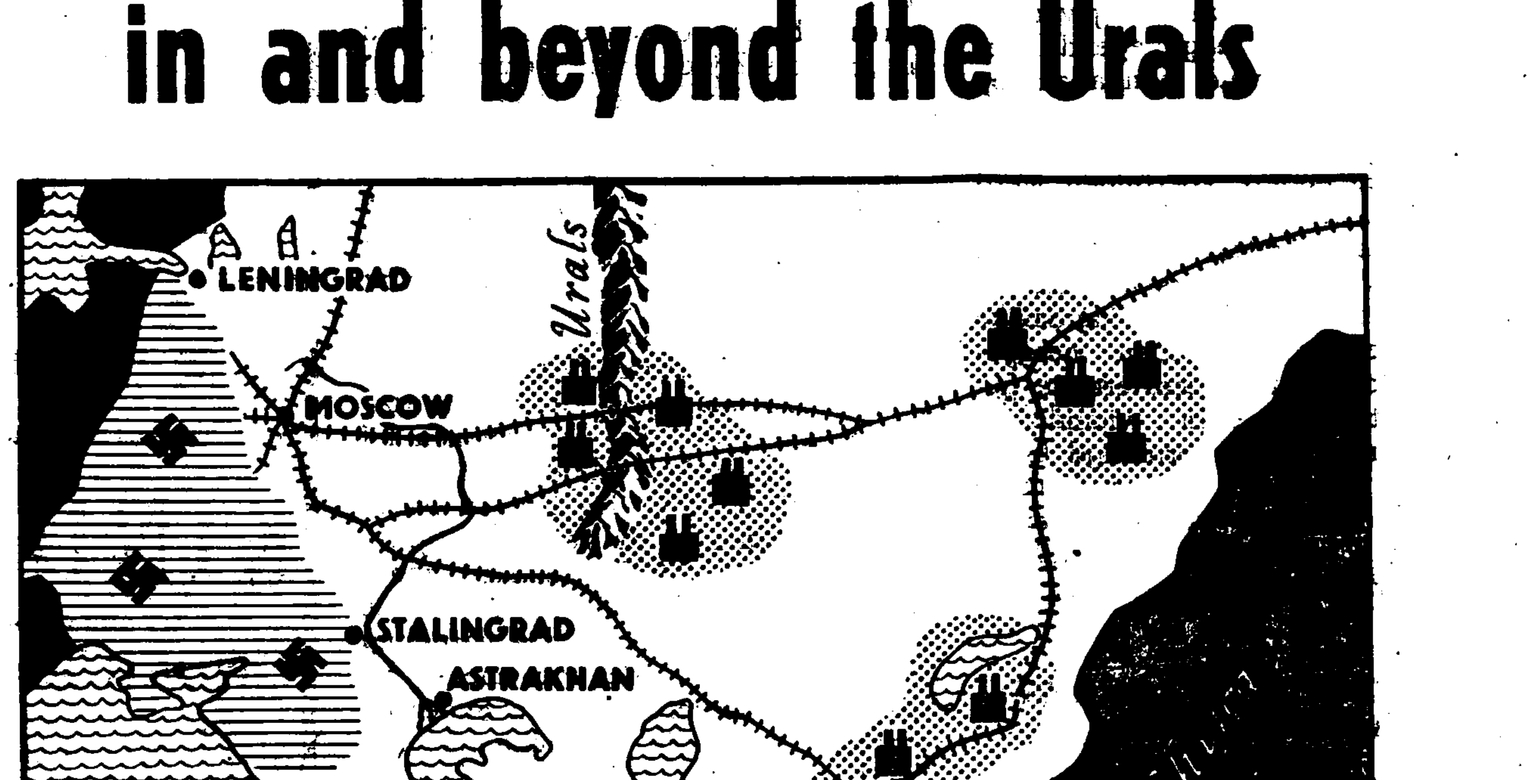
Na des professors vertrek, vertrok ook de boot. Er was een flauwe schemering te bespeuren en het was misschien wel het mooiste uur van de gehele reis, van toen tot zonsopgang, over het kalme water met de vredig-groene heuveltjes en bosjes aan weerszijden — in vage pacis —, terwijl de pastoor met dien anderen persoon sprak over de behoefte aan heilige en ware priesters, die het volk — van hoog tot laag — leren over de heiligheid van onze godsdienst — die „leven" is —, de schoonheid van het gewetenleven en de zin der Sacramenten. „Theologie is niet het uitgelezen bezit der geestelijkheid", zo zeide hij, „maar het brood voor allen en wee ons, als wij hun in plaats daarvan stenen geven; het volk is als een uitgedroogde grond, die snakt naar de regen, die wij het moeten brengen."

Voor den persoon, die den pastoor had moeten wekken, was dit uur onvergetelijk.

Met de zon kwamen er meer passagiers en meer koffie en sinaasappelsap en later ontbijt en nog later slaap, veel slaap...... Er waren boten, bossen en bochten, en eilandjes en zandbanken, heuvels, blauwe lucht, witte wolken en vuil water en een ontzettende hitte...... En achter dit alles rezen de Cordilleras. Toen viel de avond......

De ochtendschemering echter bracht Puerto Salgar, het einde der reis. Daarna kwam er nog een indrukwekkende treinreis met zeventig maal zeven haltes; met hellingen en dalen, watervallen, [illegible] kronkelende rivier, ravijnen en een berginstorting, maar dat hoort niet meer tot het rijk der Magdalena......

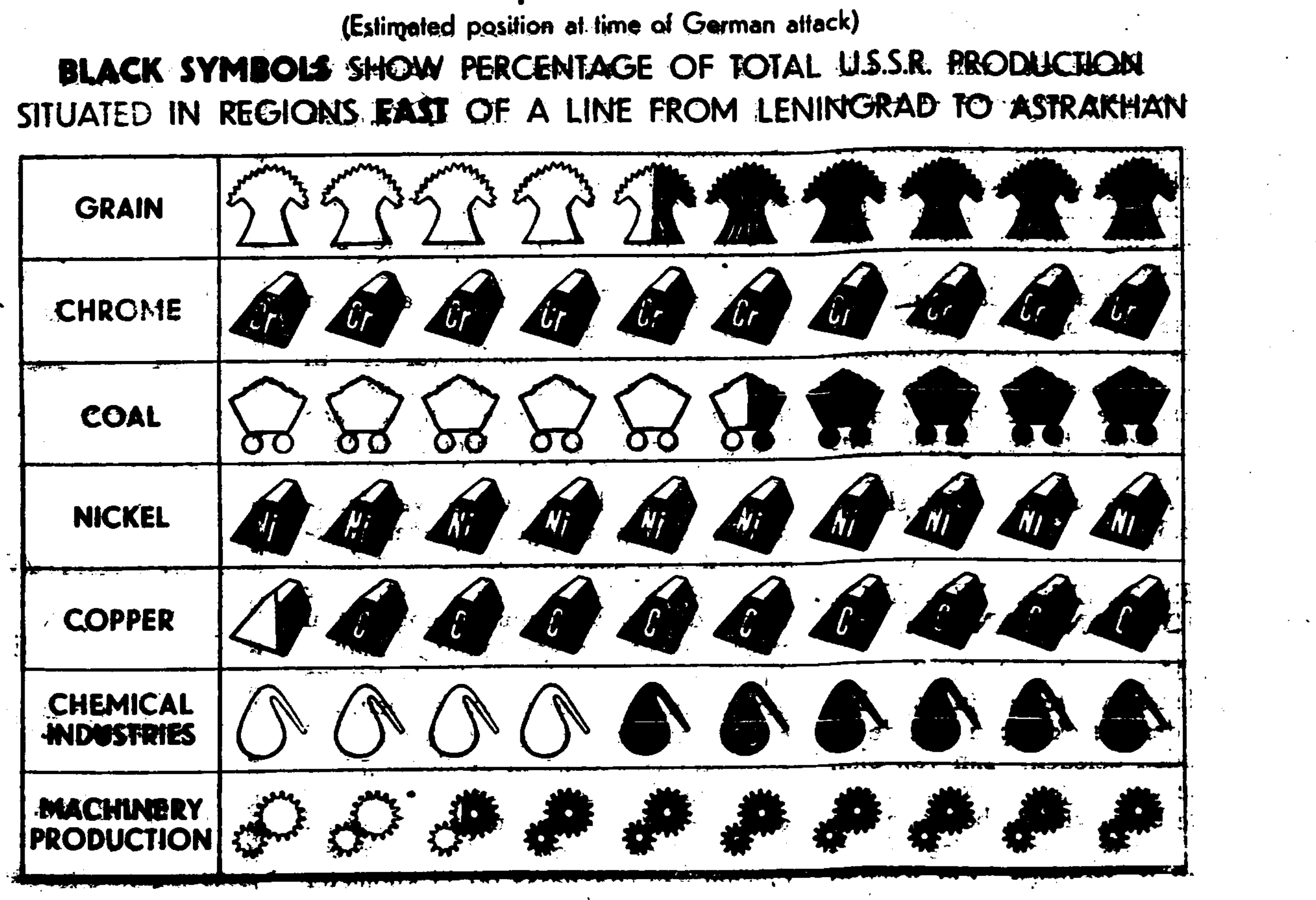
Strength of the Soviet Union in and beyond the Urals

Some important resources.

(Estimated position at time of German attack)

BLACK SYMBOLS SHOW PERCENTAGE OF TOTAL U.S.S.R. PRODUCTION SITUATED IN REGIONS EAST OF A LINE FROM LENINGRAD TO ASTRAKHAN

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

MUNDO NOBO.

Zondag 28 Maart 1943: Vriends. wed. Jong Holland 1 — Atlanta 1 (Visser)

In de officiële mededelingen van de Curaçaose Voetbalbond van de 17e dezer staat abusievelijk vermeld, dat de vereniging „Independiente" — en dit door gelijk spel tegen „Atlanta" op de 14e dezer — kampioen van de A-klasse is geworden. De terzake door onzen competitie-leider vóor opneming in het Officieel Orgaan gedane opgave berust op een vergissing.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat het Bondsbestuur bepaalt, dat de verenigingen „Jong Holland" en „S.U.B.T." nog circa 5 minuten tegen elkaar moeten uitkomen, zulks in verband met de gestaakte wedstrijd van die verenigingen, welke op de 7e Maart is gespeeld.

Van evenbedoelde beslissing en van de uitslag van het eventueel uit te spelen gedeelte van de wedstrijd zal het afhangen of Independiente kampioen is.

HET BESTUUR.

VALSCHERMSPRINGERS.

Ook het idee om landingen door valschermspringers te laten verrichten is geenszins nieuw.

In 1928 verbaasde een zekere meneer Greeen Engeland door de veronderstelling, dat men niet alleen soldaten maar ook cavalerie met ballons over de fronten heen in het achterland kon brengen. Om zijn suggestie kracht bij te zetten, voegde hij er nog aan toe, dat hij reeds een ballonvaart boven Londen had gemaakt te paard. Om de een of andere reden, welke hij zelf het beste zal hebben gekend, zag hij er echter van af bewijzen te leveren door het merkwaardig experiment nog eens te herhalen en gedurende volle 22 jaren was hij het onderwerp van spot en hoon zijner kennissen en vrienden tot hij tenslotte, tot het uiterste getergd, mededeelde de bewijzen voor zijn stelling te zullen leveren door te paard een vlucht met een ballon te maken, welke zou worden aangevangen in Vauxhall Gardens. Het oude, zielige dier, waarop hij ging zitten, kon men nauwelijks een paard meer noemen, want het was een aftandse pon, maar de enthousiaste menigte, welke was samengestroomd vergaf hem dit volkomen en hij maakte inderdaad zijn ballonreis, gezeten op de rug van het zielige scharminkeltje.

Deze voorstelling werd overigens compleet in de schaduw gesteld door een luchtreis over Londen, twee jaren nadien door een Française, een zekere Mevrouw Poitevin, die op een stier gezeten met een ballon opsteeg.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo, 24 Maart:

Telegram Afdeling: Pons, tel 675, Amalia van Solmslaan 13

Shipping & Supplies: Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 56.

Scheepvaart Afdeling: Soffree, tel. 799, Hotel C.P.I.M.

Dok Afdeling: Egge, tel. 431.